Andorra vol encunyar euros

Adoptat l'euro com a moneda nacional, amb la primera llei monetària andorrana, el país dels Pirineus vol encunyar euros amb una cara andorrana, com ja han fet a Mònaco, San Marino i Ciutat del Vaticà.

El Govern d'Andorra ha sol·licitat a la Unió Europea autorització per a encunyar monedes d'euro amb una cara nacional andorrana, una pretensió que es pot veure fàcilment satisfeta, ja que té el precedent de l'emissió d'euros per tres altres petits estats europeus: Mònaco, San Marino i la Ciutat del Vaticà.

Des de la implantació de la moneda única europea, aquesta és la divisa de curs legal a Andorra, en la qual es basen els pressupostos de l'estat, una pràctica que va demanar un acord amb la UE i l'entrada en vigor d'una llei andorrana d'ús de la nova moneda. Per primera vegada, amb l'arribada de l'euro, Andorra usa legalment una moneda, ja que en la situació anterior l'ús de qualsevol divisa, i especialment la pesseta i el franc, era una pràctica *de facto* no regulada per llei.

L'encunyació d'euros andorrans demanarà un acord inicial del Consell de ministres de la UE, similar a l'acord del desembre de 1998 relatiu als tres microestats que ja n'encunyen, i un tractat posterior, sigui amb la mateixa UE, sigui amb un dels seus estats membre. San Marino i el Vaticà van portar a terme aquesta negociació amb Itàlia i van ser autoritzats a emetre monedes per un valor total inicial d'1.944.000 euros i 670.000 euros, respectivament, mentre que Mònaco va negociar amb França. Per la seva banda, Andorra hauria de promulgar una llei reguladora de les emissions.

Els euros andorrans, si es fan realitat, tindran plena circulació legal a tots els països de la zona euro, encara que molt probablement, si la quantitat autoritzada fos similar a la dels altres petits estats, la seva difusió real com a mitjà de pagament serà pràcticament nul·la, ja que les monedes seran aviat acaparades pels col·leccionistes.

Si Andorra encunya euros, no serà la primera vegada que el principat pirinenc emet moneda de curs legal: n'hi ha dues de precedents, totes dues revestides d'unes característiques singulars. D'una banda, tal com van fer diverses ciutats de Catalunya, el Consell General va emetre paper moneda en pessetes durant la Guerra Civil Espanyola, a fi de pal·liar l'escassetat de moneda fraccionària durant aquell període. De l'altra, el 1977 el copríncep episcopal va autoritzar el funcionament d'un anomenat Servei d'Emissions Episcopal, que durant els anys següents va encunyar un conjunt de sèries de monedes d'or i d'argent, de gran valor, amb temes històrics i commemoratius, i que malgrat ser orientades al col·leccionisme, tenien teòricament un valor legal, fonamentat en el *ius monetae* o dret d'encunyació del bisbe d'Urgell: el diner, la unitat monetària utilitzada, tenia una paritat amb la pesseta a raó d'1:125. Després de la Constitució, el 1993, aquest servei va reconvertir-se en una empresa privada que encara actua.

Àlvar Valls

EL TEMPS

Andorra ha encunyat ja en alguna ocasió moneda pròpia. A la fi dels anys setanta, el copríncep episcopal va encunyar diners, una moneda que acabà sent peça de col·leccionista.